

Advies nr 26/2016 van 8 juni 2016

Betreft: Advies betreffende de uitbreiding van de toegang tot het in artikel 322 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen bedoelde Centraal aanspreekpunt van de Nationale bank (CO-A-2016-044)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (hierna "de Commissie");

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de Minister van Financiën ontvangen op 26/05/2016;

Gelet op de bijkomende toelichting ontvangen op 31/05/2016 en 1/06/2016;

Gelet op het verslag van Dhr. Van Der Kelen;

Brengt op 8 juni 2016 het volgend advies uit:

Voorafgaande algemene opmerking

De Commissie vestigt er de aandacht op dat er recent nieuwe Europese regelgeving inzake de bescherming persoonsgegevens uitgevaardigd werd: de algemene Verordening betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en de Richtlijn voor Politie en Justitie. Deze teksten verschenen in het Europese Publicatieblad van 4 mei 2016¹.

De verordening, meestal GDPR (general data protection regulation) genaamd, is van kracht geworden twintig dagen na publicatie, nl. op 24 mei 2016 en wordt, twee jaar later, automatisch van toepassing: 25 mei 2018. De richtlijn voor politie en justitie moet via nationale wetgeving omgezet worden tegen uiterlijk 6 mei 2018.

Voor de Verordening betekent dit dat vanaf 24 mei 2016, en gedurende de termijn van twee jaar voor de tenuitvoerlegging, op de lidstaten enerzijds een positieve verplichting rust om alle nodige uitvoeringsbepalingen te nemen en anderzijds ook een negatieve verplichting, de zogenaamde "onthoudingsplicht". Laatstgenoemde plicht houdt in dat er geen nationale wetgeving mag worden uitgevaardigd die het door de Verordening beoogde resultaat ernstig in gevaar zou brengen. Ook voor de Richtlijn gelden gelijkaardige principes.

Het verdient dan ook aanbeveling om desgevallend nu reeds op deze teksten te anticiperen. En het is in de eerste plaats aan de adviesaanvrager(s) om hier rekening mee te houden in zijn (hun) voorstellen of ontwerpen. De Commissie heeft in onderhavig advies, in de mate van het mogelijke en onder voorbehoud van mogelijke bijkomende toekomstige standpunten, alvast gewaakt over de hoger geschetste negatieve verplichting.

I. ONDERWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De heer Johan Van Overtveldt, Minister van Financiën (hierna "de aanvrager"), heeft op 26 mei 2016 aan de Commissie gevraagd om bij hoogdringendheid een advies te verstrekken

Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)

Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=OJ:L:2016:119:TOC>

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=OJ%3AL%3A2016%3A119%3ATOC>

over het luik in het voorontwerp van programmawet dat de uitbreiding beoogt van de toegang tot het in artikel 322 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen² bedoelde Centraal aanspreekpunt van de Nationale bank (hierna “het voorontwerp”)³. Op verzoek van de Commissie werd de aanvraag op 31 mei 2016 en op 1 juni 2016 aangevuld met bijkomende informatie.

2. Volgens de aanvraag strekt het voorontwerp er toe om uitvoering te geven aan de beslissing van de regering om – in het kader van het dossier betreffende de zgn. “Panamapapers” – de toegang tot voornoemd Centraal aanspreekpunt (hierna “CAP”) uit te breiden tot de ambtenaren van de Douane en de BTW, via een specifieke en gemotiveerde aanvraag en naar analogie met wat reeds bestaat voor de ambtenaren van de inkomstenbelastingen in het geval van fraude (art. 322 WIB). De reeds bestaande toegang tot het CAP voor de ontvangers van de inkomstenbelastingen (art. 319*bis* WIB) wordt eveneens uitgebreid tot de ontvangers van de BTW, de Douane, Patrimoniumdocumentatie, penale boeten en de niet-fiscale invordering. In het kader van de strijd tegen de fiscale fraude wordt er ook toegang verleend aan de Cel voor Financiële Informatieverwerking (CFI). Eveneens in het kader van de strijd tegen de fiscale fraude krijgen de onderzoeksrechters en de Procureur des Konings toegang tot het CAP. Tenslotte krijgen ook de notarissen toegang tot het CAP in het kader van hun dienstverlening, met betrekking tot het invullen van aangiften van nalatenschap.
3. De Commissie brengt hiernavolgend bij hoogdringendheid advies uit, rekening houdend met de informatie waarover zij beschikt, en onder voorbehoud van mogelijke bijkomende toekomstige standpunten.

II. ANTECEDENTEN

4. De wet van 14 april 2011 *houdende diverse bepalingen*⁴ organiseerde de opheffing van het bankgeheim door artikel 322, § 2 WIB te wijzigen en de administratie der directe belastingen te machtigen om bij de bank- wissel- en spaarinstellingen informatie in te zamelen om de door één van hun klanten verschuldigde belastingen vast te stellen wanneer er aanwijzingen zijn van fraude en na de belastingplichtige hierover te hebben ingelicht.

² Hierna (“WIB”).

³ De bijlage bij de brief van de Minister, die op 26 mei 2016 werd overgemaakt, bevatte veel meer artikelen uit het voorontwerp van programmawet dan enkel de bepalingen die de uitbreiding beogen van de toegang tot het in artikel 322 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen bedoelde Centraal aanspreekpunt. In de brief van de Minister werd enkel melding gemaakt van laatstgenoemd aspect en in de bijkomende toelichting van 31 mei 2016 werd ook bevestigd dat enkel op dit punt advies van de Commissie wordt gevraagd.

⁴ *B.S.* 6 mei 2011.

5. De Commissie heeft in 2010 twee adviezen uitgebracht naar aanleiding van voornoemde wijziging van artikel 322 WIB. Het eerste advies betrof het wetsvoorstel "Van Der Maelen – Mathot" waarover de Commissie een gunstig advies verstrekte mits naleving van de vermelde voorwaarden⁵. Het tweede advies betrof het wetsvoorstel "Gilkinet" waarover de Commissie een ongunstig advies verstrekte, onder meer wegens de onevenredigheid van de verplichte voorafgaande mededeling in het licht van de beoogde doeleinden⁶. In een advies van 2011 (nr. 36/2011) verleende de Commissie ook advies op een ontwerp van uitvoeringsbesluit bij artikel 322 WIB.

III. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

A. Algemene opmerkingen

6. De aanvrager bevestigde in zijn bijkomende toelichting van 1 juni 2016 dat het voorontwerp op geen enkele wijze afbreuk doet aan de waarborgen vervat in het Koninklijk besluit van 17 juli 2013 *betreffende de werking van het centraal aanspreekpunt bedoeld in artikel 322, § 3, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992*. De Commissie neemt hier akte van en preciseert dat zij deze waarborgen mee in rekening heeft genomen bij haar beoordeling van het voorontwerp.
7. Ten tweede onderstreept de Commissie dat de concrete opvraging van persoonsgegevens bij het CAP – ongeacht de soms ruime toegangsmogelijkheden die in het voorontwerp worden voorzien in hoofde van bepaalde actoren – steeds de toets van het finaliteits- en proportionaliteitsprincipe (artikel 4, §1, 2° & 3° WVP) moet kunnen doorstaan. Dit impliceert dat alle actoren die op basis van het voorontwerp toegang zullen krijgen tot het CAP, deze toegang enkel mogen gebruiken wanneer dit toereikend, ter zake dienend en niet overmatig is in het licht van de specifieke wettelijke taken waarvoor zij die toegang hebben verkregen. Hiermee samenhangend, onderstreept de Commissie ook de verantwoordelijkheid van iedere toegangsgerechtigde actor om in passende technische en organisatorische maatregelen (artikel 16, §4, WVP) te voorzien opdat onder andere kan gewaarborgd worden dat bevragingen van het CAP wettig zijn en dat de door de wetgever bepaalde finaliteiten nageleefd worden.

⁵ Advies nr. 12/2010 van de Commissie van 31 maart 2010 betreffende het wetsvoorstel tot wijziging van sommige bepalingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 over de opheffing van het bankgeheim.

⁶ Advies nr. 13/2010 van de Commissie van 31 maart 2010 betreffende het wetsvoorstel tot opheffing van het bankgeheim.

8. Ten derde wijst de Commissie er op dat artikel 36*bis* WVP in principe van toepassing is op elektronische mededelingen van persoonsgegevens vanuit het CAP⁷ (ongeacht de bestemming). Dit impliceert dat er voor deze mededelingen een voorafgaande machtiging van het Sectoraal Comité voor de Federale Overheid nodig is, tenzij er bij wet of bij koninklijk besluit in een expliciete uitzondering zou voorzien worden op deze machtigingsplicht.

9. Ten vierde vestigt de Commissie er de aandacht op dat er recent nieuwe Europese regelgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens werd uitgevaardigd: de algemene Verordening betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en de Richtlijn voor Politie en Justitie. Deze teksten verschenen in het Europese Publicatieblad van 4 mei 2016⁸. De verordening, meestal GDPR (general data protection regulation) genaamd, is twintig dagen na publicatie van kracht geworden, met name sinds 24 mei 2016 en wordt, twee jaar later, automatisch van toepassing: 25 mei 2018. De richtlijn voor politie en justitie moet via nationale wetgeving omgezet worden tegen uiterlijk 6 mei 2018.

Voor de Verordening betekent dit dat vanaf 24 mei 2016, en gedurende de termijn van twee jaar voor de tenuitvoerlegging, op de lidstaten enerzijds een positieve verplichting rust om alle nodige uitvoeringsbepalingen te nemen en anderzijds ook een negatieve verplichting, de zogenaamde “onthoudingsplicht”. Laatstgenoemde plicht houdt in dat er geen nationale wetgeving mag worden uitgevaardigd die het door de Verordening beoogde resultaat ernstig in gevaar zou brengen. Ook voor de Richtlijn gelden gelijkaardige principes. Het verdient dan ook aanbeveling om desgevallend nu reeds op deze teksten te anticiperen. En het is in de eerste plaats aan de adviesaanvrager(s) om hier rekening mee te houden in zijn (hun) voorstellen of ontwerpen. De Commissie heeft in onderhavig advies, in de mate van het mogelijke en onder voorbehoud van mogelijke bijkomende toekomstige standpunten, alvast gewaakt over de hoger geschetste negatieve verplichting.

⁷ De Nationale Bank is immers verantwoordelijke voor de verwerking van het CAP (artikel 15 van het KB van 17 juli 2013) en deze instelling valt onder het toepassingsgebied van artikel 36*bis* WVP, dat als volgt luidt: “(...) *Behalve in de door de Koning bepaalde gevallen, vereist elke elektronische mededeling van persoonsgegevens door een federale overheidsdienst of door een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid die onder de federale overheid ressorteert een principiële machtiging van dit sectoraal comité, tenzij de mededeling reeds onderworpen is aan een principiële machtiging van een andere sectoraal comité opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. (...)*”

⁸ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)

Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=OJ:L:2016:119:TOC>

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=OJ%3AL%3A2016%3A119%3ATOC>

B. Toegang tot het CAP voor welbepaalde ambtenaren van de FOD Financiën

10. De artikelen 66 tot en met 73 van het voorontwerp strekken ertoe – onder bepaalde voorwaarden – toegang tot de gegevens opgenomen in het CAP te verlenen aan sommige ambtenaren van de btw-administratie (artikelen 66 en 67 van het ontwerp), van de douane (artikelen 68 en 69), van de registratie- en successierechten (artikelen 70 tot 72), en aan de ontvangers bevoegd voor de invordering van de penale boeten (artikel 73).

11. In de fase van de invordering van de registratierechten en successierechten kunnen, aldus het voorontwerp, zoals dat ook het geval is in de invorderingsfase van de inkomstenbelastingen en van de BTW, de gegevens bij het CAP worden opgevraagd van zodra de belastingplichtige niet aan zijn betalingsverplichtingen voldoet. Wat de toegang in hoofde van de ambtenaren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie (hierna AAPD) betreft, zal de informatie verstrekt door het CAP hen toelaten om te controleren of de erfgenamen alle op het ogenblik van het overlijden bestaande bankrekeningen hebben aangegeven en of alle banken hun informatieverplichtingen hebben nageleefd⁹.

12. De Commissie constateert dat de voorwaarden voor kennisname van de gegevens van het CAP strenger zijn in de fase van de vestiging van de belasting dan in de fase van de invordering van de belasting¹⁰. De Raad van State onderstreepte in zijn advies¹¹ echter dat er, in de voorgelegde tekst, in de fase van de invordering van belastingen een onderscheid gemaakt wordt in de voorziene waarborgen voor de toegang in hoofde van de ambtenaren van de diverse departementen. In de tekst van het voorontwerp die nu aan de Commissie is voorgelegd, lijken deze verschillen te zijn weggewerkt.

13. De Commissie stelt daarnaast echter vast dat er ook in de fase van de vestiging van de belasting verschillen zijn tussen de regelingen voor de ambtenaren van de diverse departementen. De toegang tot het CAP in hoofde van de desbetreffende BTW-ambtenaren is strikt afgebakend: *“De ambtenaren van de administratie belast met de belasting over de*

⁹ Een bank mag immers bij het overlijden van een rekeninghouder diens tegoeden of de tegoeden van zijn echtgenoot maar uitbetalen of teruggeven aan de rechthebbenden, nadat ze een lijst waarop deze tegoeden staan vermeld - de zogenaamde lijst 201 - aan de voormelde administratie heeft overgemaakt. De ambtenaar belast met het bankonderzoek zal dus, zonder alle banken afzonderlijk te moeten aanschrijven, kunnen verifiëren, of hij van iedere daartoe verplichte bank de lijst 201 heeft ontvangen. (Cf. Memorie van toelichting bij artikel 71 Voorontwerp)

¹⁰ In het advies van de Raad van State nr. 59.380/3 wordt dienaangaande de volgende motivering van de aanvrager geciteerd: *“In de eerste fase staat de belastingschuld immers nog niet vast; in de tweede fase is dat wel het geval en is de niet-betaling mogelijk een poging tot het zich definitief onttrekken aan die betalingsverplichting door het onderwijl organiseren van het eigen onvermogen.”*

¹¹ P. 19 van advies nr. 59.380/3: *“De tussenkomst van een ambtenaar minstens met de graad van adviseur-generaal A4 is niet in alle gevallen opgelegd (vergelijk de artikelen 70 en 71 met de artikelen 72 en 73 van het ontwerp). Vermits het om een waarborg gaat, is niet duidelijk waarom dit niet steeds wordt vereist.”*

*toegevoegde waarde met de graad van adviseur-generaal hebben de machtiging in gevallen van fraude en op specifieke en gemotiveerde aanvraag de in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 bedoelde beschikbare gegevens over een schuldenaar op te vragen bij het centraal aanspreekpunt van de Nationale Bank van België. De in het vorige lid vermelde machtiging wordt slechts verleend als alle andere wettelijke middelen voor het bekomen van de gewenste inlichtingen of informatie uitgeput zijn en na de bevraging van de schuldenaar. Bij die bevraging wordt aan de schuldenaar meegedeeld dat bij gebreke aan antwoord het in het tweede lid bedoelde contactpunt zal worden geraadpleegd. De raadpleging van het in het tweede lid bedoeld centraal aanspreekpunt gebeurt volgens de modaliteiten voorzien bij toepassing van artikel 322, § 3, derde lid, 3°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.*¹² Voor de desbetreffende Douane-ambtenaren zijn de toegangsvoorwaarden tot het CAP overigens op een gelijkaardige manier afgebakend¹³.

14. Dit is echter niet het geval voor de ambtenaren van de AAPD die belast zijn met de heffing van de successierechten, waarvoor in een beduidend minder strenge regeling voorzien is dan bij voornoemde Douane- en BTW-ambtenaren: *"De ambtenaren van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie kunnen zich eveneens, in het kader van het bankonderzoek, richten tot het Centraal Aanspreekpunt van de Nationale Bank zoals bepaald in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992. Deze toegang is voorzien mits machtiging van een ambtenaar met minimum de graad van adviseur-generaal."*¹⁴

15. In zijn bijkomende toelichting dd. 1 juni 2016 verklaart de aanvrager dit verschil als volgt:

a) Vooreerst kan het getrappt systeem waarbij eerst de belastingplichtige wordt aangeschreven om de inlichtingen zelf te verstrekken en waarbij wordt gemeld dat bij ontstentenis gevolg te geven aan dit verzoek, dat dan het CAP en de banken zelf kunnen bevraagd worden, eenvoudigweg niet toegepast worden. Betrokkene is ondertussen overleden en naar de erfgenamen een vraag om inlichtingen sturen, terwijl deze al de volledige vermogenstoestand (dus werkelijk alles) van de overledene hebben moeten opgeven in de aangifte successierechten heeft geen nut.

b) Ten tweede was de ratio legis van dit getrappt systeem ervoor te zorgen dat de belastingplichtige op de hoogte zou zijn dat er in zijn hoofd een financieel onderzoek

¹² Artikel 66 voorontwerp.

¹³ Artikel 68 voorontwerp.

¹⁴ Artikel 71 voorontwerp.

gaande is. Men dient eerst de vragen aan de belastingplichtige zelf te stellen met de melding dat indien hij niet of niet volledig antwoordt, dat dan het CAP kan bevroegd worden en vervolgens de financiële instellingen zelf. Het betreft hier fraude of een indiciaal tekort; aangezien fiscale fraude strafrechtelijk kan worden vervolgd was het de bedoeling van de wetgever om ervoor te zorgen dat de belastingplichtige van in het begin op de hoogte is van de onderzoeksdaden die de fiscus stelt. Een vraag stellen aan een bank achter de rug van de belastingplichtige is niet mogelijk in de fase van taxatie. Aangezien een overledene niet meer kan vervolgd worden voor strafrechtelijke inbreuken, heeft het ook geen nut meer om hem die rechtsbescherming te geven.

c) Bovendien beschikt de ontvanger reeds over een volledige vermogensaangifte ingediend door de erfgenamen met daarin alle activa en schulden van de overledene. De onroerende goederen, de roerende goederen, niet alleen de bankrekeningnummers, maar ook de tegoeden op deze rekeningen, het meubilair en de kunstvoorwerpen, de inhoud van brandkasten, en de effectenportefeuilles (aandelen op naam of aan toonder). Bovendien beschikt de ontvanger over de lijst 201 van tegoeden die zijn vrijgegeven aan de erfgenamen.

De consultatie van het CAP zou bij een juiste aangifte ingediend door de erfgenamen eigenlijk geen enkele toegevoegde waarde mogen hebben; het is enkel een controlemiddel naar tegoeden die niet zouden opgenomen zijn. Aangezien de ontvanger beschikt over veel meer informatie dan zich in het CAP bevindt, is de vraag naar de impact op privacygebied, ook gelet op het feit dat betrokkene overleden is, minimaal.

d) In hetzelfde wetsontwerp is ook aan de notarissen toegang gegeven tot het CAP om te weten bij welke banken de notaris de gelden van de erfgenamen kan opvragen en na betaling van erelonen en successierechten de juiste verdeling naar de erfgenamen toe kan maken. De notaris die de aangifte successierechten opstelt kan ook ter controle van een volledige aangifte het CAP consulteren. Het is de bedoeling van de wetgever om de ontvangers die de aangiften dienen te controleren op hun juistheid over evenveel informatie beschikken als de notarissen die de aangifte moeten indienen. Het CAP moet ook gezien worden als een dienst naar de erfgenamen toe. De kinderen of zeker verdere familie zijn niet altijd op de hoogte bij welke financiële instellingen de decujus relaties had. Door de consultatie hebben de notaris en de erfgenamen onmiddellijk een juist beeld bij welke banken de overledene tegoeden had wat leidt tot snellere afhandeling en juistere ingevulde aangiften, met minder sanctionering achteraf."

16. Naast deze motivering, constateert de Commissie ook dat Hoofdstuk XI van het Wetboek van Successierechten aan de ambtenaren van de AAPD reeds ruime mogelijkheden biedt

om inlichtingen te bekomen bij o.a. banken. In het licht van deze vaststellingen, heeft zij geen principiële bezwaren tegen dit artikel 71 van het voorontwerp. De Commissie stelt zich wel de vraag of de redactie van dit artikel zou kunnen verbeterd worden door expliciet te vermelden welke ambtenaren van de AAPD¹⁵ juist geïdëntificeerd worden (bv: ambtenaren van de AAPD *“die belast zijn met de heffing van successierechten”*). Volgens de bijkomende toelichting die de aanvrager op 1 juni 2016 heeft verstrekt, wordt de bevoegdheid om het CAP te consulteren sowieso beperkt tot de AAPD-ambtenaren die bevoegd zijn om de aangiften van successierechten te onderzoeken, aangezien artikel 71 van het voorontwerp reeds vermeldt dat de toegang enkel kan uitgeoefend worden *“in het kader van het bankonderzoek”*. In de hypothese dat dit standpunt van de aanvrager correct is, kan de Commissie zich ook vinden in de bestaande formulering.

C. Toegang tot het CAP voor andere welbepaalde actoren

17. In de artikelen 122 en 123 van het voorontwerp wordt toegang verleend tot het CAP aan respectievelijk de Procureur des Konings¹⁶ en de Onderzoeksrechter in het kader van de opsporing en vervolging van welbepaalde misdrijven. Artikel 128 van het voorontwerp strekt er toe om ook de Cel voor financiële informatieverwerking toegang te verlenen tot het CAP en dit in het kader van de uitoefening van haar wettelijke opdrachten. De Commissie heeft dienaangaande geen opmerkingen.
18. Ook de notarissen krijgen op basis van het voorontwerp toegang tot het CAP: *“Enkel in het kader van aangiften van nalatenschap kan de notaris, op specifiek en met redenen omkleed verzoek, het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België zoals bedoeld in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, om informatie vragen.”*¹⁷
19. Deze toegang in hoofde van de notarissen wordt als volgt gemotiveerd in de Memorie van Toelichting bij het voorontwerp: *“Op dit ogenblik heeft de notaris geen enkele toegang tot dit register en is hij bijgevolg genoodzaakt om per dossier alle bankinstellingen van het land aan te spreken om de gewenste informatie te verkrijgen, hetgeen leidt tot verlies van tijd en geld voor alle betrokken partijen. (...) Dat de notaris de mogelijkheid heeft om in het kader van de fiscale aspecten van aangiften van nalatenschap informatie te vragen aan het*

¹⁵ De AAPD is immers een groot huis met veel verschillende kamers, die elk geheel aparte doeleinden nastreven. Het is evident niet de bedoeling dat alle ambtenaren van de AAPD toegang krijgen tot het CAP.

¹⁶ Diverse rechtbanken kunnen eveneens via een gemotiveerd verzoek de Procureur des Konings vragen om inlichtingen bij het Centraal aanspreekpunt in te winnen (cf. artikelen 124 en 125 voorontwerp).

¹⁷ Artikel 127 voorontwerp.

bankregister, zal hem toelaten om enkel die financiële instellingen om informatie te vragen die een klantrelatie hebben met de persoon over wie de raadpleging nodig is, hetgeen bijdraagt tot de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. (...)"

20. Gelet op deze motivering, heeft de Commissie geen principiële bezwaren tegen dit artikel 127 van het voorontwerp. Teneinde een zo waterdicht mogelijke formulering te bewerkstelligen, beveelt de Commissie wel aan om de redactie van dit artikel te verfijnen door in de eerste zinsnede de woorden *"die gemachtigd is om een dergelijke aangifte op te stellen"* toe te voegen na het woord *"notaris"*.

OM DEZE REDENEN,

Verstrekt de Commissie een gunstig advies met betrekking tot de in het voorontwerp voorziene uitbreiding van de toegang tot het in artikel 322 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen bedoelde Centraal aanspreekpunt van de Nationale bank, mits rekening wordt gehouden met bovenstaande opmerkingen (zie punten 6, 7, 8, 15 en 19);

De Wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) An Machtens

(get.) Willem Debeuckelaere